

fremkom fra det nedsatte Udvalg og fandt sit Udtryk i et af de stillede Endringsforslag, nemlig et Endringsforslag til § 2, der var stillet af Udvalgets Flertal, og som lød saaledes: "De Kontrakter, som en Huseier indgaar med Fæstere eller Leiehusmænd eller Snderster, det være sig om Jordbrug eller om Bolig eller om Arbeide, men Intet indeholdt om Arbeide eller Arbeidspriser som Betingelse for Leien." Vi tog altsaa her Snderster med, og Flertallet i Udvalget har saaledes imødefømt den Tanke, som nu blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem kom ind paa vor nuværende politiske Situation, og hvorvidt man kunde haabe gennem Forhandling nu at gennemføre et saadant Lovforslag under den nuværende Regjering, det vil altid være mig kjært, selv under de nuværende Forhold, hvis det kan lykkes med den nuværende Regjering — endogaa med den — at gennemføre saadanne Forslag, som i Virkeligheden ere til Gode for Befolkningen, thi det er sikkert Noget, som Alle erkjende, at Befolkningen i høj Grad lider ved den Tilstand, i hvilken vor Lovgivningsmagt og vor Lovgivningsvirksomhed desværre befindes sig, men jeg vil ikke sige, at mit Haab om, at dette Lovforslag skal kunne føres igjennem under den nuværende Regjering, er særlig stort, navnlig naar jeg erindrer, ikke alene hvorledes den tidligere, nu afdøde Snderrigsminister Skeel stillede sig til dette Forslag, men ogsaa hvorledes den nuværende Snderrigsminister stillede sig til det, da det forrige Gang var til Behandling her. Vi hørte da fra Regjeringens Side, fra Ministerbænken, en Række Sndvendinger om Lovforslaget, en Række Sndvendinger, som jeg den Gang tillod mig overfor den ærede Snderrigsminister at imødegaa, saa godt jeg kunde. Jeg tog endogaa i mit første Foredrag Leilighed til at betone det Standpunkt, som den foregaaende Minister havde staaet paa, og udførlig at omtale det, han havde bemærket om Lovforslaget; men jeg opfattede ikke Andet — det skulde glæde mig, om jeg nu skulde blive overrasket med noget Andet —, end at det vil være vanskeligt at regne paa den nuværende meget ærede Ministers Støtte for Lovforslaget. Der er sagt fra Ministerbænken — jeg erindrer ikke nøie, om det var den nuværende meget ærede Minister, der sagde det, maaske var det en foregaaende Minister —, at man er villig til at gjøre grumme meget for Husmandsstanden; saaledes omtrent faldt Ordene. (Berg: Kom saa med det grumme Meget). Ja, men det have vi efter min Mening

endnu ikke set Noget til. Det er let nok at sige, at man vil gjøre Meget, at man er tilbøielig til at gjøre Meget, ja endog grumme Meget; men det kommer an paa, ikke hvad man siger, men hvad man positivt gjør. Det er min Erfaring her i Livet overfor enhver Samfundsklasse og ikke mindst overfor den Samfundsklasse, der, som man siger, lever daglig fra Haanden i Munden, at naar man kommer dem imøde med Tillid, saa møder man Tillid. Det er, tror jeg, det Standpunkt, fra hvilket enhver Lovgivnings- og enhver Regjerings-Foranstaltning bør gaa ud; men naar man staa saaledes, at man ikke møder med Tillid, men at man bestandig søger at binde og at fikke sig selv, at det, man vil, gaar igjennem, at Andre ikke skulle misbruge det Ene og det Andet, saa udretter man ingen Ting. Jeg kan ogsaa sige, at dette Lovforslag er baseret netop paa Tillid, og jeg tror, at en saadan Tillid netop her vil være paa rette Plads; thi den Samfundsklasse, der her er Tale om, er efter det Kjendskab, jeg i mange Aar, ja jeg kan sige fra mine første Drengaar, har til den, i Sandhed saaledes bestaaet, at, naar man møder den med Tillid, naar man i Virkeligheden viser den Imødefømt og viser den, at man virkelig vil dens Gavn og vil gjøre noget Positivt for den, svarer den med fuldt Hjerte derpaa og bevarer den Tillid, man viser den. Min ærede Medforslagsstiller og jeg have forsøgt paa disse Omraader at indbringe flere Lovforslag. Dette er det ene af dem, og et andet, som vi have indbragt, og som gaar ud paa at fikke en fri Afstemning ved Folkethingsvalgene, gaar paa en Maade i samme Retning, skjøndt nærværende Lovforslag — deri er jeg fuldkommen enig med min ærede Medforslagsstiller — har en absolut økonomisk Betydning og er baseret derpaa. Til disse Bemærkninger skal jeg i Diebliffet indskrænke mig.

Snderrigsministeren (Singer Slev):

Flere Talere have jo allerede mindet om, at dette Lovforslag har foreligget til Behandling for ikke længe siden. Der var dengang Leilighed til fra forskellige Sider og ogsaa for mit Vedkommende at tage Stilling dertil, og dertil kan jeg jo væsentlig henholde mig. Den sidste ærede Taler var jo saa god at minde om, at han allerede i Fjor havde anført en tidligere Ministers Udtalelser saa vel som mine og imødegaaet disse. Jeg skal derfor ikke nu komme ind paa Sagens almindelige Side, saa meget mindre som det ærede Medlem erklærede, hvad der iøvrigt var mig fuldt kjendt, at